

V podloubí

U stolku sedí v podloubí
kam nesmí slunce žhnoucí
Večer se s létem zasnoubí
Míjí ho kolemjdoucí

Sklenice s chladným Prazdrojem
a za kulatým stolem
starý pán zdá se spokojen
a lidi chodí kolem

A vidí
starého pána u piva
co pro sebe sám se usmívá
možná si vzpomněl na to jak byl mladý
Má v očích odlesk dávných let
hlavou mu život pádí zpět
Zdá se tu být a přitom není tady

Přichází osmá devátá
už řídnu davu lidí
Pán sedí dál nikam nechvátá
a v půllitru kde spadla pěna
šišatý obraz vidí

Starého pána u piva
co pro sebe sám se usmívá
možná si vzpomněl na to jak byl mladý
na staré písni dětský smích
na vrby v stráni na skrýš v nich
počítá přání lásky sny a zrady
a možná že to všechno dohromady

Nastává soumrak a pán platí
Odchází domů
Má mou tvář i jméno
Odcházím s ním
Víc neutratím
Je zaplaceno